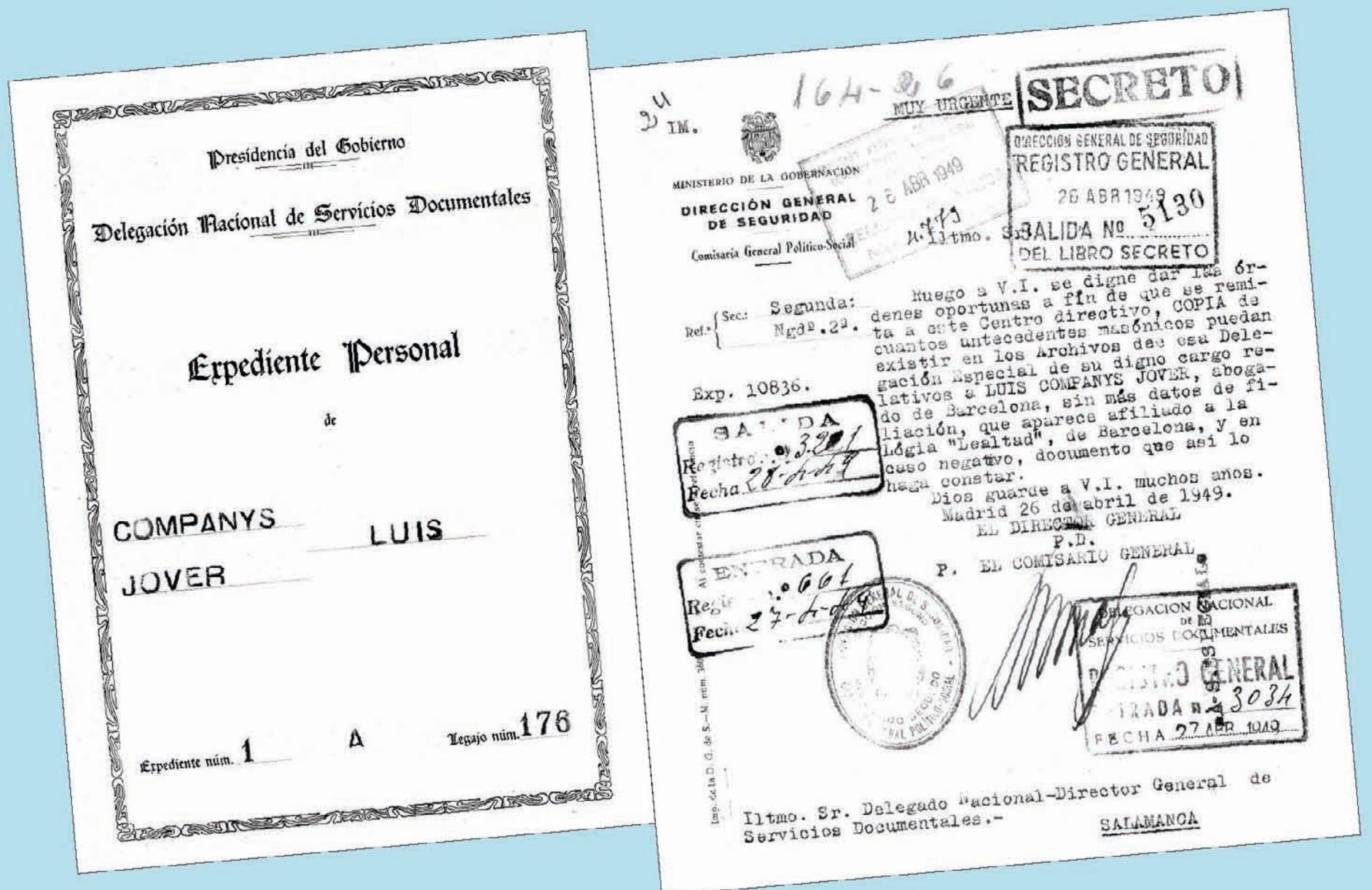

Autors: Joaquim Aloy i Bosch, Jordi Basiana i Obradors i Pere Gasol i Pujol. Col·laborador: Ramon Fons i Vilardell

8 ANYS DESPRÉS DEL SEU AFUSELLAMENT, DEMANEN ANTECEDENTS MAÇÔNICS DE LLUÍS COMPANYS
A l'esquerra, podem veure la portada de l'extens expedient obert al president Lluís Companys sobre la seva participació a la maçoneria, que es troba a l'Arxiu de Salamanca. A la dreta, es pot observar un document en què la policia franquista, vuit anys i mig després del seu afusellament, encara demanava a l'Arxiu de Salamanca informació sobre els "antecedents maçònics" de Lluís Companys, "abogado de Barcelona". Això ens dóna una idea de la intenció de la repressió franquista de ser tan exhaustiva com fos possible, tot i la seva lenticitud, i de l'aparent desconexió de la figura del president Companys.

Lluís Companys i Jover (1882-1940) milità ja des de ben aviat en diferents grups republicans. Com a advocat laboralista es va destacar en la defensa dels sindicalistes i

va participar en la fundació de la Unió de Rabassaires. També va participar en la fundació d'ERC (1931). Fou diputat a les Corts de Madrid. El novembre del 1932 va ser elegit diputat i president del Parlament de Catalunya. Del juny al setembre del 1933 fou ministre de la Marina. A la mort de Francesc Macià, va ser elegit president de la Generalitat (gener del 1934). Protagonitzà els Fets del Sis d'Octubre i fou condemnat a 30 anys de presó. Fou alliberat poc després de la victòria electoral de les esquerres el febrer del 1936 i tornà a exercir de president de la Generalitat, càrrec que mantingué durant tota la guerra civil. El febrer del 1939, s'exilià a França. Però, arran de la invasió alemanya de França en el decurs de la Segona Guerra Mundial, fou detingut per la Gestapo i lliurat al govern franquista. Després d'un consell de guerra sumaríssim –en el qual, abans de dictar sentència, el president del tribunal ja va encarregar un taüt–, Lluís Companys fou afusellat al castell de Montjuïc (15 d'octubre del 1940).

LA REPRESSIÓ FRANQUISTA

La lluita contra la maçoneria

La francmaçoneria és una institució universal, escampada per tot el món, de caràcter ètic, filosòfic i iniciàtic, l'estructura fonamental de la qual és constituïda per un sistema educatiu, tradicional i simbòlic. Vol fomentar la pràctica de la fraternitat i pretén ser un centre d'unió per a les persones d'esperit lliure de totes les races, totes les nacionalitats i totes les creences. Com a institució docent, té per objecte el perfeccionament de la persona i de tota la Humanitat. Fomenta entre els seus membres la recerca constant de la veritat, el coneixement d'un mateix i de la naturalesa humana a fi d'assolir la fraternitat universal del gènere humà. Per mitjà dels seus membres, projecta damunt la societat humana l'acció benefactora dels valors i els ideals que sosté.

La francmaçoneria va néixer com a societat secreta organitzada a Anglaterra a la fi del segle XVII, recollint, entre altres tradicions, la dels *free-masons* ("constructors lliures") medievals, que s'associaven al marge dels gremis locals per dur a terme on calgués la construcció de temples i altres edificis públics amb tècniques professionals que no revelaven als profans. Intel·lectuals i artesans confeccionaren uns estatuts que volien aconseguir l'alliberament de tots els homes oprimits per la intransigència i el despotisme. La societat s'estengué ràpidament per tot Europa, després per Amèrica, fins a assolir ramificacions arreu del món. Pel que fa a Catalunya i Espanya, la francmaçoneria es desenvolupa

durant les èpoques de més tolerància liberal i fou reprimida en les més autoritàries i dictatorials. Així, molts polítics de la Segona República eren maçons declarats: el president Manuel Azaña, Indalecio Prieto (líder del PSOE) i el mateix president de la Generalitat, Lluís Companys. Molts polítics de tendència republicana, liberal, i també d'esquerres i catalanista, hi pertanyien, però també molts ciutadans sense càrrecs públics. Molts exercien professions liberals (metges, arquitectes, advocats...) o bé eren comerciants i, fins i tot, militars.

La dictadura franquista prohibí la maçoneria a tot el territori de l'Estat espanyol. L'autèntica obsessió del general Franco contra la maçoneria es concretà en la creació l'any 1940 del Tribunal Especial para la Represión de la Masonería y el Comunismo (TERMC). El nombre de condemnats per aquest tribunal fou enorme i de difícil comptabilització.

La documentació conservada a Salamanca relacionada amb la represió franquista contra la maçoneria és molt abundant. En aquest capítol i el següent veurem alguns documents dels expedients que s'instruiran contra diversos bagencs acusats de ser maçons.

Tanmateix, per la rellevància del personatge i l'interès dels documents, comencem per mostrar –en aquesta pàgina i la següent– alguns fulls de l'expedient del president de la Generalitat de Catalunya Lluís Companys i Jover.

1 ALLOCUTION. ADDRESS.

Publicació que es troba dins l'expedient personal de Lluís Companys a l'Arxiu de Salamanca i que conté la traducció al francès i a l'anglès d'un discurs del president. Aquí veiem la portada i la primera pàgina de la versió anglesa.

D. Enrique Sañudo, Juez Municipal encargado del Registro Civil de Juzgado nº 1 de Barcelona

Certifico: Que en el Registro civil de mi cargo, sección de defunciones tomo 89 folio 16 se encuentra la siguiente acta:

Número 716
Nombre y apellidos Luis Companys Jover
En la ciudad de Barcelona, provincia de la misma, a las ocho horas y media minutos del día quince de diciembre de mil novecientos noventa y ante D. Enrique Sañudo Juez Municipal encargado de la secretaría del Juzgado de Zaragoza, Secretario, se procede a inscribir la defunción de Luis Companys Jover, declarado de fallecido de natural de Zaragoza, hijo de D. José y de D. Luisa, domiciliado en calle Atocha número 21, piso de profesión abogado, en su casa.

PEOPLE OF CATALUNYA:

I am speaking to you at a moment when I am trying more than ever, within the limits of my abilities, to find the best means to be worthy of the historic situation and of the immense responsibility which rests upon me as President of Catalunya, and to do my duty as a Catalan and a man. I speak to you at a time when I seek, and cannot find, words to express the intensity and complexity with which my entire being is vibrant. It is Lluís Companys, the President of Catalunya, who speaks to you.

On the 19th of July, our country, by means of the forces of the Government of the Generalitat and of the impulse of the people, defeated, annihilated, dispersed, and drove many kilometers beyond the Catalan frontiers, the hordes of mutinous soldiery who had taken up arms against the Republic. Our territory was purged of rebellion, but the war that had begun with a betrayal spread over all of Spain, and the soldiers of Catalunya made their appearance on all the fronts of the Spanish Republic, to whose defence our people brought all the strength of their weapons and their energies.

2

- ▶ a consecuencia de hemorragia interna traumática
- según resultado de la certificación sanitaria
- y reconocimiento practicado y su cadáver habrá de recibir sepultura en el Cementerio de la Ciudad Real.
- Esta inscripción se practica en virtud de acuerdo recibido de la Auditoría de Guerra de esta Ciudad.
- constituyéndose además

Habiéndola presenciado como testigos, D. Pedro Jiménez Lemus y D. Joaquín Fuente Martínez mayores de edad y vecinos de Zaragoza.

-Leída esta acta se sella con el del Juzgado y la firman el señor Juez, los testigos -

Luis Companys y Juan Domingo Pachano de la Guardia Civil.

Concurrida fielmente con el original a que me remito. Y para que conste expedido el presente certificado en Barcelona a veinticinco de agosto de mil novecientos noventa y uno.

El Secretario.

4

Excmo. Señor:

Servicios Especiales.

Consecuente a lo interesado en su atento escrito núm. 404 de fecha del actual; adjunto tengo el honor de remitir a V. E. certificación de antecedentes masónicos, relativa a Lluís Companys Juver, Abogado; señalándose que el individuo en cuestión no se ha retractado conforme determina la ley ni la presidencia del Gobierno de 1º de Marzo de 1.940. Dioso guarda a V. E. muchos años. Salamanca 15 de Julio de 1.941.

Excmo. Señor:
El Delegado,

3

N.º 6
Log. de Salamanca
Lluís Company Jover
natural de Tarragona
nació el 1 de Enero de 1.885
de profesión Abogado
Sím.:
Carnet n.º

6428
Excmo. Señor:

3 MEMBRE DE LA LÒGIA LEALTAD
Aquest document de l'expedient reproduix la fitxa que registrava Lluís Companys com a membre de la lògia Lealtad de Barcelona, l'any 1922.

4 "NO SE HA RETRACTADO"
El juliol del 1941, nou mesos després de l'afusellament de Lluís Companys, la policia, a més d'enviar al TERMC més documentació maçònica relacionada amb ell, l'informava que "el individuo en cuestión no se ha retractado".

5 JOAN SELVES I CARNER, PERSEGUIT DESPRÉS DE MORT

Al document de la dreta, del desembre del 1943, nou anys després de la mort de Joan Selvés, la policia franquista sol·licita a l'Arxiu de Salamanca informació sobre els antecedents maçònics de "un tal Selvés, vecino de Barcelona". Segons el Arxiu Masònic, Selvés pertanyia a la lògia Justicia de Barcelona, igual que Francesc Farreras i Duran. A baix, una fitxa de Joan Selvés de l'Arxiu; finalment van saber que havia mort l'any 1934 i la investigació sobre la seva persona s'atura. Joan Selvés i Carnet (1899-1934), primer alcalde manresà de la República, fou elegit diputat a les Corts Constituents (1931) i diputat al Parlament de Catalunya (1932), on fou cap de la majoria parlamentaria d'ERC. En els següents anys fou nomenat conseller d'Economia i Agricultura de la Generalitat, governador general de Catalunya i comissari d'Ordre Públic de Catalunya, i conseller de Governació de la Generalitat.

Joan Selvés era un home de confiança de Francesc Macià i Lluís Companys. Va morir als 35 anys, a causa d'una sobtada malaltia, sent conseller de Governació.

6 FARRERAS I DURAN, FIXAT I BEN FIXAT

Aqui podem veure un informe policial complet del manresà Francesc Farreras i Duran (1900-1985), que havia estat secretari de la conselleria d'Agricultura de la Generalitat i diputat al Parlament de Catalunya. Exiliat a Mèxic, fou president del Parlament de Catalunya a l'exili (1954-1980).

A l'informe, de l'octubre del 1944, consta la relació de Farreras i Duran amb lògies maçòniques.

De fet, a l'expedient s'inclou documentació que certifica que Farreras arriba a tenir importants carrees dins la maçoneria.

Exp. 43589
DIRECCIÓN GENERAL DE SEGURIDAD
Comisario General Político Social
Ref. Negr. 2º

5

T/G

MINISTERIO DE LA GOBERNACIÓN
DIRECCIÓN GENERAL DE SEGURIDAD
Comisario General Político Social
Ref. Sec. Segunda.

SECRETO

Ilmo. Sr.

Ruego a V. I. tenga a bien dar las órdenes oportunas a fin de que se remita a esta Sección COPIA de los antecedentes masónicos que en esa Delegación de su digno cargo puedan existir relativos a un tal SELVES, vecino de Barcelona, y en caso negativo documento que así lo acredite.

Dios guarda a V. I. muchos años.
Madr. 9 de diciembre de 1943.

EL DIRECTOR GENERAL

P.D.

El COMISARIO GENERAL

P.M. 17581

M. Registrado 998

Dato 10-12-943.

Correlacionado 10-12-943

E 8965

Ilmo. Sr. Delegado del Estado para la Recuperación de Documentos de SALAMANCA.

REGISTRO GENERAL	
DIRECCIÓN GENERAL DE SEGURODAD	
13 OCT 1944	
SALIDA N.º 15277	
REGISTRO DE SALIDA	DIRECCIÓN GENERAL DE SEGURODAD
Comisario General Político Social	13 OCT 1944
Nº 14076	Excmo. Señor:
Nº 14076	Excmo. Señor:

REGISTRO GENERAL	
DIRECCIÓN GENERAL DE SEGURODAD	
13 OCT 1944	
SALIDA N.º 15277	
REGISTRO DE SALIDA	DIRECCIÓN GENERAL DE SEGURODAD
Comisario General Político Social	13 OCT 1944
Nº 14076	Excmo. Señor:
Nº 14076	Excmo. Señor:

REGISTRO GENERAL	
DIRECCIÓN GENERAL DE SEGURODAD	
13 OCT 1944	
SALIDA N.º 15277	
REGISTRO DE SALIDA	DIRECCIÓN GENERAL DE SEGURODAD
Comisario General Político Social	13 OCT 1944
Nº 14076	Excmo. Señor:
Nº 14076	Excmo. Señor:

Al contrario tiene la referencia

Imp. de la D. G. de S.-M. n.º 300

ta-i-izquierdista "El Dia". Al terminarse la Dictadura, tomó parte muy activa en el Comité Revolucionario de Manresa, haciendo de enlace en la Organización de la Alta Montaña. Al proclamarse la República, fué Diputado del Parlamento Católico por Manresa, y Secretario del Departamento de Agricultura de la Generalidad. También perteneció a Ezquerda Republicana y era activísimo propagandista de estas ideas, distinguiéndose por sus ideas antimilitaristas, perteneció a la Logia "JUSTICIA" de la que fué "Venerable Maestro" y adoptó el símbolo de "ERASMO" y tuvo como superior el 3º. Fue también 2º Secretario Adjunto de la Gran Logia Española. Constituyó en Barcelona una comisión delegada del Soperano Consejo de Gobierno y con facultades para el mismo, tomaron posesión de dicho cargo. En la Gran Asamblea Extraordinaria de la Gran Logia de Cataluña, dirigiéndose en escrito a todos los logros ídem, dependientes de ella, sobre celebración de asamblea. En 1931, según informes de la Jefatura Superior de Policía de Barcelona de 26-6-1942, comunicaba que FRANCISCO FABRÍGAS DURAN, de 42 años, casado y viudo, natural de Manresa (Barcelona) y que tuvo su domicilio en aquella Capital Avenida Meridiana 129 3º, 2º, era individuo que desde su juventud profesaba ideas catalano-separatistas y en 1917 fué uno de los fundadores de Juventud Nacionalista de Manresa y contribuyó a la fundación y publicación del Semanario "Juventud". En 1918 huyó a Francia, perseguido por sus ideas separatistas y después de 1926, regresó a Manresa, cumplir el servicio militar regresó al Diario "Pla de Bagues" desde donde atacó al Gobierno Primo de Rivera, estando preso en dicha prisión de tiempo. En 1938 fue uno de los fundadores del diario "separatista" "Igualdad". Regresó a Francia ignorándose su actual paradero. Lo que significa a V. I. por si estos antecedentes correspondieran al individuo mencionado en el sumario de referencia.

Dios guarda a V. I. muchos años.
Madr. 19 de octubre de 1944.

EL DIRECTOR GENERAL

P.D. 17581

El COMISARIO GENERAL

Paseo del Prado n.º 6 - MADRID

1 L'EXILI SALVA FARRERAS I DURAN I PERRAMON I PLAYÀ DE

LES PRESONS FRANQUISTES. En aquests dos documents podem veure que la policia franquista, anys després d'acabada la guerra civil, encara intentava trobar dues persones molt significades políticament: Francesc Farreras i Duran i Llorenç Perramon i Playà. Llorenç Perramon, comerciant de professió, era un militant destacat d'Acció Catalana a Manresa. Havia estat membre, el dia de la proclamació de la República, de la Junta de Govern Republicana Provisional de Manresa. Durant la guerra fou nomenat cap dels Serveis Generals de la conselleria de Defensa de la Generalitat.

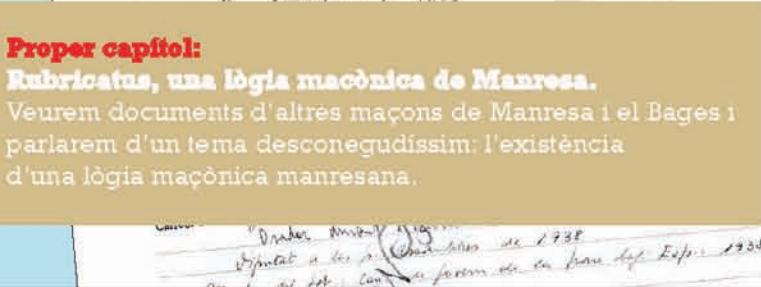
Eany 1943, la policia franquista descobrí que Perramon s'havia exiliat a Mèxic. Per aquest motiu, dos anys més tard, fou declarat "procesado en rebeldía".

Evidentment, si s'hagués quedat a Catalunya hauria estat empresonat i condemnat. Com a mostra d'aquesta voluntat repressora del règim franquista, veiem que l'any 1960 la policia encara inquiria si Llorenç Perramon havia retornat de l'exili per tal de poder-lo detenir.

També a l'expedient de Farreras i Duran trobem un document similar. La direcció general de Seguretat continuava demanant als Serveis Documentals de Salamanca documentació sobre els antecedents maçònics del polític manresà l'any 1950. Igual que Llorenç Perramon, Francesc Farreras estava exiliat a Mèxic. En aquest cas, el requeriment policial és de l'any 1964, 25 anys després d'haver finalitzat la guerra.

2 FITXA DE LLORENÇ PERRAMON I PLAYÀ

Fitxa de Llorenç Perramon i Playà com a membre de la lògia Themis de Barcelona, en la qual exercí càrrecs importants. La documentació de tants milers i milers

Proper capítol:**Rubricats, una lògia maçònica de Manresa.**

Veurem documents d'altres maçons de Manresa i el Bages i parlarem d'un tema desconegutíssim: l'existència d'una lògia maçònica manresana.

Manresa, 8 Agost 1938
Diputat a les p. de la Federació de la Gr. Log. Espanyola
en la forma de la base del Exped. 1938

de maçons va sorgir de les requises fetes pels franquistes el 1939 a les seus de les corresponents lògies. D'aquesta manera van poder obtenir una abundant i important documentació amb unes llistes molt completes de les persones que integraven les lògies. Això els permeté obrir infinitat d'expedients instruits pel Tribunal Especial para la Represión de la Masonería y el Comunismo (TERMC). L'activitat maçònica de Llorenç Perramon i Playà fou molt intensa. Durant la guerra, impulsà actes de reconeixement en memòria de maçons morts pels franquistes, com fou el cas de Francesc Casas Sala, i publicà articles al diari barceloní *La Rambla* tot defensant el paper de la francmaçoneria a favor de la República.

3 "MIQUEL SERVET, EXEMPLARI DE LA MEVA VIDA"

Llorenç Perramon, en iniciar-se a la maçoneria, trià com a nom simbòlic el de Miquel Servet. En aquest interessant document, d'un elevat nivell literari i intel·lectual, Perramon explica què és per a ell la maçoneria ("un formidable exèrcit de lliurepensadors, una formidable força al servei de la Llibertat") i per què ha triat com a símbol Miquel Servet.

En compliment de la lleial costum maçònica de que els iniciats adoptin un nom simbòlic que, alhora que condensi la plenitud espiritual, sigui exponent de les inquietuds ideals del nou militant de l'exercit de la Llibertat que es la Masoneria, en plau de presentar al taller d'aquesta Respectable Lògia el treball que el Venerable Mestre ens recomanava en una de les darreres tingudes i que jo he tingut en el meu pensament des del dia de la meva iniciació, però que no he pogut realitzar abans degut a ocupacions imperioses.

En la meva curta experiència maçònica, en la meva condició d'humil Aprenent, no he rebut compreendre la Masoneria d'altra manera que un formidable exercit de lliurepensadors, que una formidable força al servei de la Llibertat. De no haber-ho entès així quan encara no m'havien estat afranquides les portes d'aquest temple. Temple no hauria accedit a la meva iniciació i de no veure-ho així corroborat per l'exemple d'aquest aplec de germans que professen un fervorós culte a la mes excelsa de les virtuts humanes, jo encara n'hauria desistit.

I bé, Venerable Mestre i estimats Germans, quan es tracta d'un lliure pensador i entre lliurepensadors de conciència pura, quin símbol podrà jo adoptar que no fos precisament el d'un lliurepensador, el d'un d'aquells grans homes, un dels catalans meus il·lustres, que de la Llibertat i de la Ciència s'en feu una norma mística, guirebò religiosa, plena de fermesa i de rebelleria que el porta al martiri mes crudel que el fanstisme ha conegut? Permeteu-me, Venerable Mestre i estimats Germans, que el pronunci amb tota la convicció de la meva ànima lliure, amb la convicció que dóna l'ideal mes pur, amb la fermesa del català que porta dins les venes la sang de la rebel·lió contra totes les tiranies, amb l'ardidesa del batallador que lluita contra totes les iniquitats: aquest nom il·lustre, el meu símbol masonic, es

MIQUEL SERVET
el gran català, el geni que fou tot a l' hora estudiant, teolog, metge i lliurepensador, l'autor incomparable del segle 16, l'home ideal, el descubridor de la circulació de la sang, el perseguit, el processat i cremat viu a la foguera per mandat del fanatic Calvino. Aquest és el meu símbol i jo us digue que he de procurar en tot moment que sigui l'exemplari de la meva vida i de tota actuació meva.

I ja que em trobo avui a Orient, permeteu-me Venerable Mestre i estimats Germans, que us digui tot el mes breu possible quina fou la vida i l'obra d'aquest home benemerit, d'aquest home lliure per excel·lència, i que de com es necessaria la seva reivindicació davant el mon i la lí ha fet pas la justícia que mereix.